

Sygn. akt V U 1342/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Kaliszu

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 19 października 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. S. emeryturę poczynając od dnia 1 sierpnia 2016 r.,

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz K. S. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 10.08.2016 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla K. S..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 19.10.2016 r. w sprawie (...) odmówił K. S. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 24.11.2016 r. wniósł odwołanie K. S., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 01.01.1978 r. do 31.12.1979 r. w Wytwórni (...) w K., obecnie (...) Sp. z o.o. w K. na stanowisku honowacza, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania K. S..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 27 lat, 4 miesiące i 9 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r. w rozmiarze 14 lat 10 miesięcy i 12 dni (po wyłączeniu zasiłków chorobowych- ponad 2 miesiące) w (...) w K. na stanowisku honowacza. Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 01.01.1978 r. do 31.12.1979 r. w Wytwórni (...) w K., obecnie (...) Sp. z o.o. w K. także na stanowisku honowacza.

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika.

Obecnie odwołujący pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 01.01.1978 r. do 31.12.1979 r. w Wytwórni (...) w K., obecnie (...) Sp. z o.o. w K. na stanowisku honowacza.

W okresie od 01.09.1971 r. do 28.09.2016 r. odwołujący zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w K., poprzednio Wytwórnia (...) w K.. Pracodawca w dniu 17.08.2016 r. wystawił odwołującemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach za okres od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r. na stanowisku honowacz- odpowiednio docieracz maszynowy. Wskazano Dział III poz. 78 punkt 2 Wykazu A w przepisach ogólnych. Stanowisko honowacza to stanowisko związane ze szlifowaniem powierzchni wewnętrznych np. otworów. W świadectwie pracy z dnia 29.09.2016 r. wskazano stanowiska odwołującego od 01.09.1971 r. do 31.08.1974 r. – uczeń zawodu, od 01.09.1974 r. do 18.02.1981 r. – tokarz, od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r. – honowacz, od 01.03.1996 r. do 31.12.1996 r. i nadal tokarz. W tym świadectwie także wskazano okres pracy w szczególnych warunkach od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r. Po ukończeniu nauki zawodu w sierpniu 1974 r. stanowisko odwołującego określono jako tokarz na wydziale W-1. Podobnie w angażu z dnia 13.1978 r., z dnia 08.08.1980 r., z dnia 20.10.1981 r., z tym że tokarz na wydziale W-2 oraz w angażach z dnia 14.12.1985 r., z dnia 04.05.1988 r. W tych angażach stanowiska honowacz nie ma, a uznano okres 1981-1996. Odwołujący wykonywał pracę przy szlifowaniu powierzchni wewnętrznych, także w okresie od 01.01.1978 r. do końca grudnia 1979 r. Następnie z uwagi na uczulające czynniki w tej pracy i chorobę skóry rąk, wykonywał inną pracę i do pracy honowacza wrócił od lutego 1981 r.

Odwołujący wykonywał pracę jako honowacz także w okresie od 01.01.1978 r. do 31.12.1979 r. odwołującemu powinien być doliczony do stażu pracy w szczególnych warunkach także okres ponad 2 miesiące pobierania zasiłków chorobowych, który organ rentowy odliczył od uznanego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Tylko z zaliczeniem okresu zasiłków chorobowych odwołujący wykazuje staż pracy w szczególnych warunkach ponad 15 lat. Nadto do stażu tego należy doliczyć okres pracy na stanowisku honowacza od 01.01.1978 r. do 31.12.1978 r.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków I. W. i E. P., akta osobowe odwołującego).

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział III poz.78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca- szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy.

Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. nie jest wymagany warunek rozwiązania stosunku pracy.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...)r. Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 27 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca istnieje po przekształceniach i wystawił odwołującemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach za okres od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres od 19.02.1981 r. do 29.02.1996 r.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach, poza okresem uznanym, co najmniej w okresie od 01.01.1978 r. do 31.12.1979 r. w tym samym zakładzie na stanowisku honowacza. Nadto do okresu pracy w szczególnych warunkach należy odwołującemu doliczyć okresy pobierania zasiłków chorobowych w czasie trwania zatrudnienia w szczególnych warunkach, wyłączone przez organ rentowy z uznanego okresu pracy w szczególnych warunkach. Powyższe wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądowego (wyrok SN z dnia 13.07.2011 r. I UK 12/11, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10.01.2014 r. III AUa 564/13).

Odwołujący wykazał okres ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd uwzględnił odwołanie i przyznał odwołującemu emeryturę od dnia 01.08.2016 r. O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 kpc.